

at, naar den Sikkerhed, som i dette Dieblif
haves mod Overtagelse af Partier, og Partier
gives saavel i Communerne som andelsfeds,
naar siger jeg, den Sikkerhed, der for Tiden
haves ved Statens Medbestyrelse, falder bort
og gaaer over til et blot Tilfyn, taler Billighed
for, at hele Valgretten og Valgvæsenet, der
har en saa betydelig Indflydelse, ordnes paa
en Maade, hvorpaa alle Interesser stiftes, og
det lader sig dog ingenlunde bestemme, forinden
man seer, hvorpaa Myndigheden gaaer ud, el-
ler i hvilken Grad Myndigheden gives. Det
ærede Udvalg har i sin Betænkning ogsaa op-
stillet en Mængde begrundede Indvendinger, og
har tilstaaet, at det kun er efter megen Be-
tænkning, at det er gaaet ind paa at til-
raade det foreliggende Udkast. De Grunde,
hvorpaa Udvalget støtter sig, ere to. Paa den
ene Side har man antaget, at et Forslag til
en fuldstændig Omordning af Communalvæse-
net, som nærmest maatte udgaae fra Regjering-
en, ikke vilde komme til Behandling i denne
Sæssion, og paa den anden Side meente man,
at der var umiskjendelig Trang til Landcom-
munalvæsenets Omordning, navnlig med Hen-
syn til Sædegaardsejernes Forhold. Hvad an-
gaaer, at en fuldstændig Lov ikke vil blive
forelagt i denne Sæssion, er det vistnok rig-
tigt, men efter den Udtalelse og det Løfte (Nei!),
som den ærede Indenrigsminister gjorde, idet
han yttrede, at en Lov som den, der i Moti-
verne er betegnet, og som han nærmere udvik-
lede, laa ham saaledes paa Sinde, at det vilde
være den første Lov, han gav sig af med, naar,
siger jeg, en saadan Udtalelse er forhaanden,
og vi kunne vente i et samlet Hele at mod-
tage et Lovudkast, hvoraf kun Brudstykker her
leveres til Behandling, da indseer jeg ikke,
hvorfor der ikke skulde være Grund til at af-
vente dette, om ogsaa Lovens videre Behand-
ling skulde udsættes til næste Sæssion, og, hvad
angaaer den almindelige Længsel eller Dnsse,
som man talte om, som en Grund for, at man
nu skulde vedtage denne Lov, troer jeg ogsaa,
at det ved Ministerens Udtalelse vil finde sig

noget stille. Jeg kan tænke mig, at der kan
være en dybere Grund til, at man ønsker denne
Lov fremmet, hvad jeg ogsaa troer at kunne
udlede af den ærede Ordførers Foredrag; jeg
kan tænke mig, at man frygter for, at under
de Strømninger, der overskyllende os i det Hele,
kan der være Fare for, at jeg skal sige det
reent ud, at vor Grundlov kunde faae et eller
andet Tryk, og da vilde det dog være heldigt
at have gjort det Skridt fremad, som ved
denne Lov kan vindes. Jeg har ikke en saa-
dan Frygt, jeg troer ikke, at Grundloven vil
blive rokket i det Væsentlige; men om man
skulde tænke sig, at nogen Forandring deri
skulde skee, som vel kan være sandsynligt, kan
jeg paa ingen Maade finde mig beroliget ved,
at man havde gjort det Skridt frem, som An-
tagelsen af dette Lovudkast skulde indeholde;
meget mere vilde det forekomme mig at være
betænkeligt, naar Grundloven i noget Væsent-
ligt blev forandret, og vor Udvikling ikke der-
paa begrundes, at vi saa havde gjort et saa-
dant Skridt, som dette, fremad.

Indenrigsministeren: Tiden er langt
fremrykket, og jeg skal ikke opholde det høit-
ærede Thing længe. Jeg skal blot gjøre nogle
saa Grindringer ved enkelte foregaaende Be-
mærkninger, som navnlig synes at være hen-
vendte til mig. Saaledes er jeg bleven opfor-
dret til at yttre mig om, hvorvidt personelle
Capellaner kunde fungere paa Sognepræstens
Begn i Sogneforstanderskaberne. Naturligvis
kunne de det, naar de ere beskikkede paa eget
Ans og Tilsvær; men det er ikke det, som man
har tænkt paa, man har tænkt paa dem,
der ikke ere Capellaner paa eget Ans og Til-
svær. Jeg er her ikke ganske vis paa, hvad
Praxis er i denne Henseende; jeg troer dog,
at Spørgsmaalet bør besvares benægtende.
Jeg veed navnlig, at det for nyligt, i Anled-
ning af et særegent personelt Capellanat paa
Samsø, er blevet specielt foreskrevet, at denne
Capellan skulde deeltage i Sogneforstanderska-
bets Forhandlinger i det ene Sogn.